

«Отепер прийшла морока!..» (1893)

Глібов Леонід Іванович

Отепер прийшла морока!
Білобокая Сорока
Десь далеко побула
І, гайсаючи по вітру,
Дуже загадочку хитру
На хвості нам принесла.
«Слухай,— каже довгохвоста,—
Загадка моя не проста,
Розгадай і не хитри.
Не між птахами літають,
А між вами проживають
Всім на диво дві сестри.
На світ разом народились
І ніколи не різнились,
Одинакові на вид.
Одна другу доглядає,
Одна другу обмиває,
Так як добрим сестрам слід.
Де одна, там друга буде,
І усюди добрі люди
Звикли бачить їх обох;
Як одна чого не вдіє,
Зараз друга підоспіє —
І пороблять діло вдвох.
Стануть їсти — знов любота:
Одна ложкою до рота,
Друга хлібець подає.
Одна другій догоджає,
А не так, як скрізь буває,—
Се моє, а се — твоє.
Під сердитую годину,
Одна смиче за чуприну
І товченики дає,
Друга при такій дурниці
Коверзить біля сестриці:
На, мов, враже, і моє.
Одна робить все сміліше —
І пошіє, і напише,—
Умудряється усяк;
Друга — рада б, та не вміє,
Мов соромиться, не сміє,
Мабуть, їй судилось так».
Хто вони і як їх звати,—

Треба, діти, розгадати,
Щоб Сороці догодить;
А то тая джеркотуха
І всесвітня брехуха
Нас і справді пристидить.

Не полуднував, не снідав,
Не вечеряв, не обідав,
Щоб Сороку вдовольнить.
Хоч набрався трохи муки,
А вгадав, що сестри — *руки*.
Так собі і запишіть.

[1893]

Постійна адреса: http://ukrlit.org/hlibov_leonid_ivanovych/oteper_pryishla_moroka